KVINNLIG KONTORIST SÖKES.

MOTTO: "En ung flicka, som räknar och skriver väl, kan få plats på ett härvarande handelskontor; lön efter aftal. Personlig behandlande med stilprof."

Decembers bleka sol skiner öfver ett dusein unga flickor utanför en affärsbyggnad.

Denna flicksvärm är mycket olika sammansatt. Flickornas klädsel och yttre röja, att de tillhöra både medelklassen och arbetarståndet.

Den lilla vackra där vid trappan har tydligen vuxit upp i en s. k. bättre familj.

Hon bär en prydlig, grå klänning, som är lätt nedrigand. Och kring hennes runda hals hänger en tunn guldkedja, som snor sig kokett öfver en barm i knoppning för att sluta i det ljusa bältet, hvarest ett litet guldur sticker upp till hälften.

Denna dam står bredvid en annan med helt motsatt yttre.

Denna har gulaktig hy, lätt rynkig vid ögonen och tvärs öfver pannan — rynkor, som härstamma från mycken, stilla eftertänksamhet beträffande en liten månadslön.

Och ansiktet, som då och då genombäfvas af en lätt skälfning, röjer stark nervositet.

Hon känner sig särskildt obehaglig till mods i dag, emedan hennes kängor äro trasiga och hafva sneda klackar.

Den unga, vackra öfverklassdamen och den halfgamla arbeterskan se med ovilliga blickar på hvarandra.

Frågan är: föredrager chefen en rutinerad kontorsdam eller önskar han en söt flicka?

* * *

Dörren öppnas. En ung, blond flicka kommer ut. De öfriga damerna luta ihop hufvudena.

Hon, som komer ut, står midt i svärmen på det nedersta trappsteget. Hon erinrar om den höga kägelkungen bland de lägre käglorna.

— Hur mycket ger han? ljuder frågan från tjugu läppar i alla tonarter tunna och djupa röster, ljusa och mörka.

— Hur mycket ger han?

Fyrtio ögon stirra på den unga blonda.

Hon ser spotskt på dem. Hennes läppar krökas till ett tvunget leende.

— Femton kronor! — Girigbuk! fräser hon och krossar en cigarrstump med paraplyet. Jag tackar så mycket för min del.

Den blonda går med ett kast på hufvudet genom mängden.

— Femton kronor! mumlade damen med de sneda klackarna. Hon sänker hufvudet en smula och skjuter fram sina tunna, blekröda läppar. Dessa femton kronor voro ett nålstygn. Hon hade väntat minst 30.

Men meningarna om denna lön voro olika.

— Äh, jag skulle gärna vilja taga denna plats för 15 kronor, svarar den unga, vackra flickan snabbt och vänder sig mot den äldre konkurrenten. Hon kunde icke föredraga den halfgamla, men säkerligen mycket dugliga kollegan. Femton kronor är alls icke så litet till fickpänningar! Hon gjorde en knyck på nacken och såg spotskt på den andra. Skulle den gamla tokan då icke vara så klok och gå sin väg!

Den fattiga, närvösa, blir rasande. Närverna darra från hjässan till långt ned i ryggraden, där hon tycker, att myror krypa omkring.

— Jag vill icke tala med er! mumlar hon ansträngt.

— Nåja, som ni behagar! Men jag vet vid Gud icke, hvarmed jag förnärmat er!

Den vackra ler. Hon visar två rader mjölkhvita rattänder, och ett par runda skrattgropar öppnas i hennes feta, mjuka barnakinder.

— Hi, hi, hi! Den unga vänder sig, hennes rygg krökes af ett ljudlöst skratt.

* * *

Dörren öppnades åter. En mager, svartklädd kontorist visar sig. Han har arrangerat ett par stora korkskruflockar öfver pannan och en strålande grön halsduk faller ned från hans höga, snöhvita krage.

— Hin så många vackra flickor här äro församlade på ett bräde! säger han gemytligt till de två främsta, som stå på språng att begifva sig in.

Båda damerna smäla vänligast fullt. Den ena niger för kontoristen så djupt, som när hon hälsar på kungliga på Strandvägen.

Kontoristen smäler lystet. Hans gräröda tunga halkar en sekund fram mellan två röda, tjocka läppar.

— Nå, hören små kycklingar! Det tjänar till ingenting, att ni stå som smetade mot dörren tillsvidare. Chefen äter nu frukost. Först om tre kvarts timme tager han åter emot!

De allra flesta af damerna logo — detta underdåniga, fega kvinnoleende, välbekant från syatelierer, lager och kontor.

Blott få af damerna — däribland hon med de sneda klackarna — underläto att le.

Den unga fröken var strålande belåten. Hon svarade muntert:

— Ja, jag kan så väl vänta! och spetsade sina rosenläppar som till en kyss.

De andra ville naturligtvis inte stå tillbaka.

— Hvem har väl brådtom, när man ingen plats har! svarade en fyllig brunett.

— Brådskan besvärar icke heller mig! ljöd en röst längre ut från svärmen.

— Vänta, vänta, alla mina damer! Kontoristen slukade dem alla med ögonen och gick därefter åter in.

* * *

Då klockan slog 2 seglade den unga vackra med guldkedjan stolt ut på trappan. Tack vare sitt yrke hade hon fått platsen — 15 kronor i månaden för 8 timmars dagligt arbete. Under säsongtiden naturligtvis mer. Som städja hade den muntra principalen gifvit henne ett nyp i kinden och kallat henne "lilla unge"!

Uppåt trapporna inne i byggnaden, omkring trappan utanför trottoaren stodo ännu minst 30 unga flickor och stirrade afundsjukt efter denna lyckliga. Och hela svärmen bröt upp, flickorna foro vidare till fots, i spårvagnarna, efter nya adresser, med nytt hopp att finna en plats till 15—20 kr. i månaden.

* * *

Blott hon med de sneda klackarna stod kvar och skådade frånvarande framför sig. Det var den fetmonde platsen, hon förgäfves sökt under några dagar.

Tankarna på svält och nöd hvimlade i ursinnig fart in öfver henne. Men hon fick likväl icke någon tanke tänkt fullfärdig. Tankarna voro som småstickor, som borrade sig fast i sinnet. Allt snurrade rundt i denna hjärna. Den öfversta tummen i hennes hufvud var som ett hett grytlock, hvilket prässats öfver denna bubblande massa.

— Måtte hin — — —! mumlade hon. Hennes läppar voro gråbleka.

Flickans närvösa, lättrörliga ansikte skrynklades ihop som tapeten på väggen i ett rum, där en eldsvåda rasar.

Hon talade tyst för sig själf som en nunna, som beder en bön. Den arbetslösa förbannade ljudlöst den dag, hon blef född. Slutligen vacklade hon hem med snedvriden mun till sitt halfmörka rum vid bakgården vid en gata.

— — — Men senare på eftermiddagen fattade det eld i flickan. Hon brände sitt förflutna. Och på aftonen satt hon pussig och blossande af vin på en restaurang i sällskap med en korpulent handelsresande.

Och dagen därefter promenerade kontorsdamen nedför storstadens förnämsta gata med jämna klackar under nya amerikanska skaftstöflar till 18 kr. paret.

Förkylning botas på en dag.
Tag LAXATIVE BROMO Quinine Tablets. Alla apotekare återlämna penningarne om kur ej ernås. E. W. GROVE'S namn å hvarje ask. 25c.

Förrådd.

— Men har inte doktorn förbjudit dig att röka?

— Joo, men så kom jag underfund med, att det var för att jag skulle spara pengarna, att ha att betala hans honorar med."

Dr. Miles' Anti-Pain Pills.
Ett hastigt och säkert botemedel för ojut och nervös hufvudvärk, ryggvärk, magplågor, neuralgi, nervositet, retlighet, sömnlöshet, insomnium, ländvärk, lunchäfter ej opium eller morfin och medför ej några ohehagliga efterverkningar. 25 dosis för 25c. Fås hos apotekare eller sändes af DR. [illegible]

DET MYSTISKA GULDFÄLTET.

Under resor vid olika tillfällen i Förenta Staternas två sydvästra territorier har jag hört många märkliga historier om guldfält af omätlig rikedom, som gått förlorade af en eller annan orsak, och som man icke varit i stånd att återfinna.

Den största delen af dessa historier saknar helt och hållet grund.

Hypnotiserande som dessa fantastiska historier äro, ha de emellertid lockat många hundra män till förfärliga strapatser, ofta med döden som befriare. Sandöknarne äro obarmhärtiga, och de farliga bärgspassen veta icke af något medlidande för alltför vågsamma lycksökare.

Det är anmärkningsvärdt, med hvilket oerhört lättsinne en man riskerar sitt lif, då han tror sig ha utsikter att finna guld i dess ursprungliga form. Eggad af ett dåraktigt rykte, beger han sig in i hjärtat af ödemarken, där hans ben kanske komma att tjäna som vägvisare för näste äfventyrare. Om han återkommer med lifvet tomhändt, känner han sig mera öfvertygad än någonsin förut, att guldet existerar — han har tagit fel väg, missförstått landmärkena eller för snart uppgifvit sökandet.

Aldrig har jag mött en lycksökare, som för ett ögonblick tviflat på, att icke hans drömda skatt en dag skulle återupptäckas i all sin härlighet.

Bland massan af historier om förlorade guldfält är en särskilt framträdande och synes i det stora hela grundad på fakta. Det är berättelsen om Adams' guldfält, upptäckt och förlorad år 1859, aldrig återfunnet.

Sannolikheten för dessa uppgifters riktighet är så stor, att den vid olika tillfällen drifvit tusentals män till fruktlöst sökande; stora summor och åtskilliga människolif ha gått till spillo på saken.

Åtskilliga grufmän i hög ställning sätta tro till skattens existens, och under de senaste åren ha flere expeditioner organiserats för att grundligt och systematiskt söka efter densamma. I dag, efter nära 50 år af gäckande förhoppningar, är intresset för återfinnandet af guldfältet större, och flere män på spaning efter detsamma än någonsin förut.

Detta mystiska guldfält säges vara beläget nära gränsen mellan New Mexico och Arizona, antingen bland Mogollon-bärgen, utmed södra grenen af Gila-floden, eller längre norrut bland Blå Bärgen utmed San Francisco-floden. Adams, den siste öfverlefvande af det sällskap, som upptäckte guldfältet, uppgaf, att detsamma var beläget i närheten af tre bärgspetsar, som lågo i form af en triangel; två strömmar flöto tillsammans vid foten af det mittersta bärget, och guldfältet befann sig utmed strömmen på höger hand. Man har icke lyckats finna någon bärgstrakt motsvarande denna beskrifning trots de många årens ihärdiga sökande.

Berättelsen om guldfältets upptäckt, förlusten af detsamma och de därpå följande ansträngningarna att återfinna det lyder, som följer:

År 1858 organiserades en expedition i California, bestående af 22 man, i och för utforskandet af de okända ödemarkerna i sydväst, där man hoppades påträffa guldfyndigheter, om hvilkas förekomst rykten hade gått i flere år. Expeditionen var väl utrustad med sadel- och lastdjur och fullt redo för flere månaders hårdt arbete.

I gamla Port Yuma, där de rastade en kortare tid, sökte de skaffa sig upplysningar af en del indianer om bästa vägen öfver ödemarken till Klippbärgen. De hade svårigheter med att göra sig förstådda af indianerna, men slutligen lämnade en af dessa de begärda upplysningarna på spanska. Då lycksökarne närmare betraktade sin sagesman, upptäckte de, att denne icke var någon indian, utan en mexikan. Då natten inbrutit, uppsöktes ledaren af expeditionen af denne man, som utlät sig på följande sätt:

— Sennor, jag är mexikan. Apascherna dödade mina föräldrar och gjorde mig till fånge. Jag stannade hos dem i flere år, de sålde mig sedan till Maricopas- och dessa i sin ordning till Jumas-indianerna. Jag hålles som slaf. Hafven medlidande med mig, sennors, och köpen mig fri! Jag skall till gengäld visa er ett ställe, där det finns mer guld än era hästar kunna bära.

Lycksökarne voro naturligtvis mycket intresserade och utfrågade mexikanen närmare. Han vägrade att lämna dem några ytterligare upplysningar, så framt de icke köpte honom och togo honom med sig.

Underhandling om mexikanens friköpande inleddes med indianerna och kröntes med framgång.

Den unge mexikanen berättade, att han för flere år sedan, då slaf hos apacherna, medföljt dessa på en lång marsch till Gilafloden. Apacherna företogo denna färd för att skaffa sig förråd af hvad de kallade "hvit mans pängar".

Deras "hvit mans pängar" var intet annat än klimpar af rent guld, som de erhöllo från ett ofantligt rikt fält midt bland bärgen.

Från Yuma förde mexikanen expeditionen uppför Gilafloden, en sträcka af mer än 300 mil. Slutligen en dag gjorde han halt och pekade ut tre bärgspetsar, som stodo i form af en triangel.

— Guldet finnes vid foten af det mellersta bärget, sade han.

Man slog nu läger och tidigt följande morgon begåfvo sig vägvisaren och ytterligare två man af till fots för att välja ut väg för expeditionen. Cirka en mil från lägret öfverfölles de af en skara apacher och alla tre nedgjordes.

Hufvudstyrkan af expeditionen låg stilla ett par dagar och avancerade sedan med stor försiktighet. De anlände lyckligt och väl till foten af det mellersta bärget och funno platsen precis som mexikanen beskrifvit den — oerhört rik på guld.

En enkel hydda uppfördes, och i flere veckor arbetade männen på hopsamlandet af guldet. De höllo på härmed, tills de samlat ett förråd, hvars värde de uppskattade till nära en million dollars.

Men proviantförrådet hade smält betänkligt ihop, och man var i stort behof af redskap för arbetet.

Det var dessutom nödvändigt att sända det dyrbara guldförrådet till San Francisco, och en färd till Yuma blef därför besluten. Man drog lott, och tolf man gåfvo sig af. De återstående åtta skulle bearbeta guldfyndigheterna för samtligas räkning.

Sex veckor gingo, men de utskickade hade ännu icke återvändt. Ytterligare två veckor förflöto, hvarpå ett par af guldgräfvarne grepo sig an med uppstigningen till en af bärgstopparne, i hopp om att därifrån få syn på de så länge väntade kamraterna. Sedan de nått spetsen, blickade de tillbaka till lägret, som de nyss lämnat. Hyddan stod i lågor, målade vildar svärmade rundt omkring densamma — deras kamrater mördades inför deras ögon!..I förfäran flydde de nedför motsatta sidan af bärget hän mot Gilafloden.

Sedan de nått floden, följde de densamma flera mil och påträffade plötsligen de kringströdda benlämningarna efter sina tolf kamrater, som de så otåligt väntat på. Skaran hade råkat ut för ett bakhåll, arrangerat i ett klippigt pass, och blifvit nedgjord till sista man. Guldet saknades.

Detta är Adams' skildring af upptäckten och förlusten af guldfältet. Såsom bekräftelse härpå framlägges följande utsago af en officer i Förenta Staternas armé:

"År 1859 var jag stationerad i Fort Bliss, New Mexico, och erhöll order att med en afdelning framskrida till Gilaflodens källa och utforska landet så långt västerut som Mogollon-bärgen. Under utförandet af dessa order stötte vi en dag på två hvita män, nästan nakna och i yrsel till följd af svåra umbäranden. I en väska, som den ene af dem bar, funnos guldklimpar af stort värde. Männen fingo nödig omvårdnad och fördes till Fort Bliss, där de delvis återhämtade sig. De uppgåfvo, att de voro de öfverlefvande af en samling guldgräfvare, som upptäckt ett rikt guldfält bland Mogollonbärgen."

Från Fort Bliss fördes de två männen till Texas och begåfvo sig senare till California, där den ene af dem dukade under för följderna af de strapatser, han genomgått. Den ende öfverlefvande var Adams, förut omnämd. Då kriget bröt ut, gick han in i armén och tjänade sitt land som soldat. Sedan slog han sig på affärer i San Francisco och tjänade en betydlig förmögenhet.

År 1883 organiserade han en stor expedition för att leta efter det förlorade guldfältet. Han skulle utforska Mogollon-distriktet, men apacherna voro alltjämt farliga, och man måste uppgifva sökandet, innan ledaren lyckats finna sin triangel. Slutstriderna mot indianerna pågingo då, och Adams begaf sig till California för att afvakta reslultatet af dessa. Han dog kort därefter utan att ha lyckats återfinna sin skatt.

Hundratals personer i California kände Adams och satte full tillit till hans uppgifter. Ofvan omnämde officer, sedermera bosatt i New York, hyste intet tvifvel om deras sanningsenlighet. Men hvar finnas de tre bärgspetsarne i form af en triangel? Hvar är det ofantligt rika guldfältet?

Då Adam kom österut för andra gången tviflade han icke på sin förmåga att kunna rida rätt på platsen för sin forna verksamhet som guldgräfvare. Men han blef förvirrad; landmärkena voro honom obekanta; ingen triangel blef synlig.

Många personer tro, att guldfältet är beläget längre norrut, utmed San Francisco-floden, som utgör en förgrening af Gilafloden, och att både mexikanen och Adams begingo misstag i sina beskrifningar. Men Blå Bergen äro lika blottade på trianglar som Mogollonbärgen.

Det kan synas egendomligt, att man efter alla dessa år af sökande kan tro, att det mycket omtalade bärgspartiet existerar. Men det bör erinras om, att landet är vidsträckt och ytterligt svårt att utforska. Rika guld-, silfver- och kopparfyndigheter bearbetas i skilda trakter af detsamma.

Men mysteriet med Adams guldfält synes fördjupas, allt eftersom åren gå. Det är föga tvifvel om, att ett rikt guldfält verkligen upptäckts. Huru kan det då så länge förbli doldt för de skarpa ögon, som späja efter det?

DÅLIG ANDEDRÄKT.

Intet är obehagligare än att sitta nära intill eller samtala med en person med illaluktande andedräkt. Paxtine Antiseytic rensar och desinficerar munnen och gör andedräkten ren och behaglig.

Mrs. L. S. Simpson, Wilmington, Del., skrifver: "Både min man och jag bruka Paxtine till att rengöra tänder och mun, och det är det bästa medel för detta ändamål, som vi någonsin försökt. Icke blott gör det tänderna hvita och blanka, men det efterlämnar också en behaglig smak i munnen."

Paxtine är oöfverträffligt som kvinnligt toiletmedel. Såsnart en kvinna får ögonen öppna för dess värde, berättar hon för andra därom, och häri ligger hemligheten i den vidsträkta efterfrågan af Paxtine. Har ni försökt Paxtine? 50 cts hos alla apotekare. För prof tillskrif The R. Paxton Co., Boston, Mass.

Nyt fra Danmark.

Kongen af Siam vil ankomme til Kjøbenhavn i Juni Maaned.

Boggave. Universitetsbibliotheket har af et Medlem af den kinesiske Komission, som i Fjor besøgte Danmark, faaet en værdifuld Gave, bestaaende af sjældne kinesiske literære Værker.

Jubilerende Dragoner. Rekrutterne af 5. Dragonregiment (Randers), der mødte i 1882, fejrede den 30. Januar en Fest paa Hotel „Royal" i Randers i Anledning af 25 Aars Dagen for deres Indkaldelse.

Forden rundt uden Penge. Frk. Dagmar Framery, der i en Aarrække har været optaget i Cigarfabrikant W. Ø. Larsens Hus i Kjøbenhavn som Datter, har begivet sig paa en Rejse rundt Jorden — uden Penge. Det er sikkert første Gang en Dame vil forsøge at gjennemføre den driftige Ide.

Jubilæum. Af Landsthingets nuværende Medlemmer kan to i indeværende Aar fejre 25 Aars Jubilæum som Medlemmer af Thinget, nemlig Gaardejer, Justitsraad Niels Hansen af Gundsølille og Statsrevisor N. P. Madsen-Mygdal, der begge valgtes for første Gang d. 30. September 1882, henholdsvis i 2. og 7. Kreds.

Ministerrøgter. I den danske Presse siver i denne Tid Rygter rundt om nær forestaaende delvist Ministerskifte. „Dannebrog", Regjeringens Organ, benægter paa det ivrigste, at der tænkes paa noget saadant, men Rygterne finder dog megen Tiltro.

Statsbanestationernes Udsmykning. Generaldirektør Ambt har meddelt, at hvis en paa Tillægsbevillingsloven opført Bevilling af 15,000 Kr. til Udsmykning af Statsbanestationerne gives, vil der til dette Øjemed blive indkjøbt Fotogravurer, Litografier og Fotografier, væsentligst Gjengivelse af danske Kunstværker.

Finsen Monumentet. Til at deltage i Konkurrencen om Monumentet for afdøde Professor Niels Finsen har der meldt sig 40 Deltagere. Blandt disse er de fleste mere bekjendte danske Billedhuggere, flere Arkitekter og endel Amatørkunstnere. Flere Damer har meldt sig som Deltagere. Konkurrence-Projekterne skulde være indsendte inden 1. Februar, og Bedømmelseskomiteen skal have afsluttet sit Arbejde i Løbet af denne Maaned.

To bekjendte Afholdsagitatorer, der har arbejdet meget ivrigt for Afholdssagen i Danmark, er sidste Maaned afgaaet ved Døden. Den ene er Jacob Christiansen i Vium, en begavet og dygtig Mand, der var meget anset i sin Hjemegn, hvor han beklædte flere Tillidsposter, og som siden 1881, da han sluttede sig til Afholdsbevægelsen hvert Aar har foretaget Agitationstournéer rundt om i Landet. Den anden var Boghandler Laurids Jørgensen-Ethelberg i Randers, der var en af Landets mest kjendte Talere. At den danske Afholdsbevægelse kom ind i et saa sundt Spor skyldes for en stor Del ham. Han var i sine yngre Dage Journalist.

En Ministerdatter som Enepige. Landbrugsminister Ole Hansen har — fortæller „Aalborg Stiftstidende" — en Datter, som nu i Sommer var naaet til den Alder, da hun skulde ud at se sig om. Nu tror man maaske, Ekscellencen satte Datteren til at studere Jura ved Kjøbenhavns Universitet eller Handelsvidenskab i Paris? Nej, den unge Dame skulde lære Huslighed fra Bunden af, og hun tjener i Øjeblikket som Enepige nede hos en mindre Embedsmandsfamilie i Berlin for en Løn af en Snes Mark maanedlig, uden at vedkommende Familie aner det mindste om, at det er en europæisk Ministerdatter, som hver Dag laver deres Mad og skrupper deres Gryder.

Paa Oberst Wagners Grav vil blive rejst et Mindemærke, som Kjøbenhavns Skyttesforening og andre Venner af Skyttesagen har overdraget Billedhugger Bundgaard at udføre.

Overbetjent Carl Hansen, der var indviklet i Sædelighedsskandalerne, er nu i Stilhed bleven suspenderet af Kjøbenhavns Politi, idet Sundhedskollegiets Skjøn om hans mentale Tilstand stadig savnes.

Den engelske Skik at holde lukket Lørdag Eftermiddag efter Kl. 2 er der nu gjort en Begyndelse til at faa indført hjemme, idet Ingeniørfirmaet J. Kruger i Kjøbenhavn har optaget denne Skik til Personalets Tilfredshed og til Eksempel for andre lignende Forretninger.

Sogneraadsformand i 44 Aar. Ved Aarsskiftet havde Grev Scheel, Rygaard, været Formand for Rye-Sonnerup Sogneraad paa Sjælland uafbrudt siden Nytaar 1863. Nu er Greven traadt tilbage, og i den Anledning har man overrakt ham en Adresse med Billeder af alle de 32 Sogneraadsmedlemmer, han i de mange Aar har virket sammen med.

Nyt Gadeanlæg i Kjøbenhavn. Et kjøbenhavnsk Konsortium har udarbejdet et Projekt, som om kort Tid vil blive forelagt de kommunale Authoriteter. Det drejer sig om Nedrivning af hele Farvergade, et Par Ejendomme paa Raadhuspladsen og to i Hestemøllestræde og derpaa Opførelse af tidssvarende Ejendomme med Forretningslokaler i Stedet. Farvergade asfalteres og udvides. Projektets Gjennemførelse vil koste 2¾ Mill. Kr., og Pengene er sikrede.

Et nyt Kollegium. Direktør for polyteknisk Læreanstalt Hagemann agter for egne Midler at lade opføre et nyt Kollegium for Studerende i Kristianiagade paa Østerbro, Kjøbenhavn. Kollegiet vil efter et foreløbigt Overslag komme til at koste 250,000 Kr. Direktørens Tanke er, at de, der drager Nytte af Kollegiet, ikke skal betragte det, der tildeles dem, som en Gave. Det skal være et Laan, ikke et trykkende og juridisk bindende, men der skal være en moralsk Forpligtelse til en Gang at betale tilbage, hvad man har faaet. Der vil blive Plads til ialt 52 Beboere. Der optages ikke alene Studerende indenfor de naturvidenskabelige Fag, men der skal ogsaa være Adgang for Musikere og Digtere, for Malere og Billedhuggere.

Importerade nya Böcker.

Utgifna af Förlags-Aktiebolaget LJUS i Stockholm, Sverige
C. Rasmussen Pub. Co. Hufvudagentur för Amerika.

Svenska Skalder
på Nittiotalet
Af DR. RUBEN G:SON BERG.
I elegant, mjukt klothband 70c.

Det är den litterära nittiotalsperioden, som gjorts till föremål för författarens granskning, och de namn, som här passera revy, äro namnen Heidenstam, Selma Lagerlöf, Hallström, Karlfeldt, Levertin och Fröding. Han lämnar en ingående analys öfver den lifsåskådning, de ledande principer, som gjort och göra sig gällande i deras arbeten, liksom han skildrar den utveckling och de förändringar deras verksamhet under årens lopp genomgått.

86 Clark Street
samt andra Noveller
Af HENNING BERGER.
I elegant, mjukt klothband 70c.

Mycket sällan stöter man på en litterär debut med så markerade drag och så fast hållning som denna samling utomordentligt välskrifna skisser med ämnen från denna sidan Atlanten, det är en underström af enkel och äkta känsla utan all hembakad sentimentalitet.

Boken om Lillebror.
Af GUSTAF AF GEIJERSTAM.
I elegant, mjukt klothband 70c.

Man kan karaktärisera denna bok, som man karaktäriserar en människa. Blygsamheten är dess första egenskaper. Boken är så enkel och trohjärtad. Det är ett stycke af sig själf han ger oss; han säger de innerligaste, djupaste och mest förtroliga saker han kan säga. Och därför kan ingen skrifva den boken om igen.

Paradiset. Af GUSTAF JANSON.
I elegant, mjukt klothband 70c.

Det är en skildring så hemskt storslagen, så talangfullt tecknad, att man måste stanna i den allra djupaste beundran för den talangfulle författaren.

Mouche. —Af— AXEL LUNDEGÅRD.
I elegant, mjukt klothband 70c.

Författaren kallar boken "Mouche" ("Fluga"), sannolligt med anspelning på historien om fången, hvilken i sin cell gladdes åt det enda lefvande sällskapet — en liten stackars fluga.

Den nya Verlden.
A HILMA ANGERED-STRANDBERG.
I elegant, mjukt klothband 70c.

Af de i senare tid utkomna böckerna intager detta arbete onekligen ett framstående rum. Boken har redan utgått i många tusende exemplar såväl i Sverige som här i landet.

Originell och intressant, underhållande och väl berättad.

Det yttersta Skäret.
Af GUSTAF AF GEIJERSTAM.
I elegant, mjukt klothband 70c.

I sitt sätt att skildra dessa motiv är författaren absolut självständig, och denna i half lyrik omsatta psykologi är af djup och gripande verkan.

Abbedissan i Castro.
Af STENDAHL (Henry Beyle).
I elegant, mjukt klothband 70c.

Äfven här förråder sig samma skeptiska och paradoxälskande humor, som i alla hans andra skrifter i samma gång som den djupa inblick, som han genom sina studier i Italien förvärfvat om dess egendomligheter i äldre och nyare tid.

Förvillelser.
Af HJALMAR SÖDERBERG
I elegant, mjukt klothband 70c.

Näppeligen hafva sedan Strindbergs dagar Stockholms gator och torg, dess lufttoner och stämningar mästerligare skildrats. Det är en hel rad af små hufvudstadstaflor, utförda i delikata pastellfärger; icke en linie som skorrar mot det hela eller är onödig.

Nöd. —Af— HENNING V. MELSTED.
I elegant, mjukt klothband 70c.

Denna bok, en upprörande skildring af ett kvinnligt butikbiträdes lif, ett brottstycke ur den sociala kampen, har en verklig mission att fylla; den är ett verkligt väckelserop.

Figge. —Af— GEORG NORDENSVAN.
I elegant, mjukt klothband 70c.

Vi ha nu ändtligen Nordensvans Figgehistorier, sammanförda till en, med allt det glada, sorgliga, sommarvarma, med hvilket den älskvärda författaren vet att omgifva detta sitt älskelingsbarn.

☞ Vi betala såväl porto som express-afgiften. ☜

Alla ordres böra åtföljas af liqvid och adresseras till

C. RASMUSSEN PUBLISHING COMPANY,
720-724 SOUTH FOURTH STREET, MINNEAPOLIS, MINN.